

Sygn. akt II W 109/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

22 kwietnia 2021

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Anna Skibińska

Protokolant: Katarzyna Jagiełło

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 20 sierpnia 2020, 13 października 2020, 18 lutego 2021 15 kwietnia 2021

sprawy **K. W.**

syna S. i A. z domu P.

urodzonego (...) w J.

obwinionego o to, że:

W dniu 24 czerwca 2019 roku około godziny 07:05 w J. na ulicy (...), na terenie marketu D. dokonał z otwartej kasy kasy fiskalnej kradzieży pieniędzy w kwocie 320 złotych, czym działał na szkodę (...) S.A. w K.

tj. o wykroczenie z art. 119 § 1 k.w.

I. uznaje obwinionego **K. W.** za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. i za to na podstawie art. 119 § 1 k.w. wymierza mu karę 30 (trzydziestu) dni aresztu,

II. na podstawie art. 82 § 2 pkt 2 k.p.o w. na poczet orzeczonej obwinionemu **K. W.** kary aresztu zalicza okres zatrzymania od 26 czerwca 2019 godz. 07.30 do 27 czerwca 2019 godz. 12.18,

III. na podstawie art. 119 § 4 kw orzeka wobec obwinionego **K. W.** obowiązek zapłaty równowartości ukradzionego mienia w kwocie 320 (trzystu dwudziestu) złotych na rzecz (...) S.A. z siedzibą w K.,

IV. na podstawie art. 121 § 1 k.p.o w. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania w niniejszej sprawie,

V. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. O. kwotę 398,52 zł (trzystu dziewięćdziesięciu ośmiu złotych pięćdziesięciu dwóch groszy) tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu,

VI. na podstawie art. 119 § 1 k.p.o w. zasądza od obwinionego **K. W.** na rzecz (...) SA z siedzibą w K. kwotę 360 (trzystu sześćdziesięciu) złotych tytułem wydatków celem ustanowienia pełnomocnika z wyboru.

Sygn. akt II W 109/20

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 czerwca 2019 roku około godziny 07:05 w J. na ulicy (...), na terenie marketu D. W. oczekiwał przed kasą. W trakcie oczekiwania wykorzystując otwarcie kasy fiskalnej z tej kasy kradzieży pieniędzy w kwocie 320 złotych, czym działał na szkodę (...) S.A. w K..

Dowód: zeznania świadka J. U. – k. 12, 141, zeznania świadka J. J. – k. 17-18, 141-142, zeznania świadka M. K. – k. 53-54, 142, zeznania świadka G. R. – k. 155, zeznania świadka M. N. – k. 154, zeznania świadka D. C. – k. 154, zeznania świadka A. B. – k. 154-155, protokół oględzin miejsca – k. 14-15, protokół przeszukania mieszkania – k. 27-29, protokół odtworzenia utrwalonego zapisu – k. 30-52, protokół oględzin rzeczy – k. 56-60.

W toku czynności wyjaśniających i postępowania sądowego obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia obwinionego Sąd ocenił jako niewiarygodne, stanowiące wyraz linii obrony obranej przez obwinionego. Pozostają one w sprzeczności z zeznaniami świadków, jak również z protokołem odtworzenia utrwalonego zapisu i protokołem oględzin rzeczy.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków przesłuchanych w sprawie, albowiem wzajemnie ze sobą korespondowały. Relacje świadków i obwinionej różnią się w detalach, co bynajmniej nie podważa ich wiarygodności, a przeciwnie, wskazuje, że relacje świadków były spontaniczne, a więc szczere. Relacje świadków będących funkcjonariuszami Policji dotyczyły zdarzenia związanego z wykonywaną przez nich pracą zawodową, zdarzenia nierzadkiego w pracy zawodowej funkcjonariuszy Policji, a tym samym zdarzeń takiego rodzaju, do którego świadkowie ci podchodzą rutynowo, w sposób wolny od ocen i domysłów. Wszystkich świadków i obwinionego nie łączyła uprzednia znajomość ani konflikt, wobec czego świadkowie nie mieli powodów, by składać zeznania nieprawdziwe, a niekorzystne dla obwinionego.

Treść dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy nie budzi w ocenie Sądu wątpliwości, gdyż zostały one sporządzone w prawidłowy sposób, przez osoby posiadające ku temu stosowne uprawnienia, a ich treść nie była w toku postępowania kwestionowana.

K. W. jest zdolna do zawinienia. Nie był niepoczytalny, osiągnął odpowiedni wiek i stopień rozwoju intelektualnego, a więc miał możliwość rozpoznania bezprawności popełnionego czynu.

Sprawstwo obwinionego w zakresie stawianego zarzutu nie budzi wątpliwości. Za przypisaniem obwinionemu zarzucanego mu czynu przemawiały utrwalony na nagraniu z monitoringu charakterystyczny tik sprawcy, polegający na wypychaniu językiem policzka, który świadek G. R. zaobserwował u K. W.. Nadto u K. W. zabezpieczono jego buty, których wygląd zewnętrzny odpowiada wyglądowi butów, które miał na sobie sprawca, w szczególności w zakresie detalu na języku butów. Z powodu konieczności używania maseczek nie było możliwości obserwowania twarzy K. W. w czasie, gdy K. W. funkcjonuje swobodnie, bez świadomości bycia obserwowanym przez Sąd.

Czyn z art. 119 § 1 k.w. zagrożony jest karami aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

Art. 33 k w. stanowi, że organ orzekający wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę za dane wykroczenie, oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu i biorąc pod uwagę cele kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma ona osiągnąć w stosunku do ukaranego (§1). Wymierzając karę, organ orzekający bierze pod uwagę w szczególności rodzaj i rozmiar szkody wyrządzonej wykroczeniem, stopień winy, pobudki, sposób działania, stosunek do pokrzywdzonego, jak również właściwości, warunki osobiste i majątkowe sprawcy, jego stosunki rodzinne, sposób życia przed popełnieniem i zachowanie się po popełnieniu wykroczenia (§ 2). Jako okoliczności łagodzące uwzględnia się w szczególności działanie sprawcy wykroczenia pod wpływem ciężkich warunków rodzinnych lub osobistych; działanie sprawcy wykroczenia pod wpływem silnego wzburzenia wywołanego krzywdzącym stosunkiem do niego lub do innych

osób; działanie z pobudek zasługujących na uwzględnienie; prowadzenie przez sprawcę nienagannego życia przed popełnieniem wykroczenia i wyróżnianie się spełnianiem obowiązków, zwłaszcza w zakresie pracy; przyczynienie się lub staranie się sprawcy o przyczynienie się do usunięcia szkodliwych następstw swego czynu (§ 3). Jako okoliczności obciążające uwzględnia się w szczególności działanie sprawcy w celu osiągnięcia bezprawnej korzyści majątkowej; działanie w sposób zasługujący na szczególne potępienie; uprzednie ukaranie sprawcy za podobne przestępstwo lub wykroczenie; chuligański charakter wykroczenia; działanie pod wpływem alkoholu, środka odurzającego lub innej podobnie działającej substancji lub środka; popełnienie wykroczenia na szkodę osoby bezradnej lub osoby, której sprawca powinien okazać szczególne względy; popełnienie wykroczenia we współdziałaniu z małoletnim (§ 4). Przepisy § 1-4 stosuje się odpowiednio do środków karnych (§ 5).

Dokonując wymiaru kary i środka karnego Sąd miał na uwadze dyrektywy określone w art. 33 k.w. Okolicznością obciążającą była uprzednia liczna karalność obwinionego. Sąd nie dopatrył się żadnej okoliczności łagodzącej. Z tych względów Sąd uznał za zasadne wymierzenie obwinionemu kary 30 dni aresztu.

Z uwagi na sytuację majątkową obwinionego, Sąd zwolnił go od kosztów sądowych w całości.

O kosztach nieopłaconej obrony z urzędu Sąd orzekł na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze.